

Δεν θα φύγουν σιωπηλά

Linda Barnes

Δεν θα φύγουν σιωπηλά,
τα κατοικίδια που μοιράστηκαν τη ζωή μας.
Με διακριτικούς τρόπους μάς κάνουν να νιώθουμε
πως το πνεύμα τους ακόμα μένει κοντά μας.

Οι παλιές συνήθειες μας κάνουν ακόμη να νομίζουμε
πως ακούμε ένα γάβγισμα στην πόρτα.
Ή κάνουμε πίσω όταν μας πέσει
μια νόστιμη μπουκιά στο πάτωμα.

Τα πόδια μας ακόμη αποφεύγουν το σημείο
όπου κάποτε βρισκόταν το μπολ του φαγητού,
και κάποιες φορές, όταν γυρίζουμε σπίτι το βράδυ,
μας λείπουν αφόρητα.

Κι αν ο χρόνος φέρει νέους φίλους
και ένα καινούργιο μπολ για να γεμίσει,
εκείνη η μία θέση στην καρδιά μας
θα ανήκει πάντα σε εκείνα...
και πάντα θα τους ανήκει.

Όταν τα Εξαίσια Δέντρα Πέφτουν

Maya Angelou

Όταν τα εξαίσια δέντρα πέφτουν
οι βράχοι στους μακρινούς λόφους τρεμουλιάζουν,
τα λιοντάρια κουκουβίζουν κάτω
στο ψηλό χορτάρι,
ακόμα κι οι ελέφαντες
σέρνουν τα βήματά τους στην ασφάλεια.

Όταν τα εξαίσια δέντρα πέφτουν
στα δάση,
τα μικρά πράγματα υποχωρούν στη σιωπή,
οι αισθήσεις τους
διαβρώνονται πέρα απ' το φόβο.

Όταν τα εξαίσια πλάσματα πεθαίνουν,
ο αέρας γύρω μας γίνεται
αλαφρός, αραιός, ασηπτικός.
Ανασαίνουμε, κοφτά.
Τα μάτια μας, απότομα,
βλέπουν με μια επώδυνη διαύγεια.
Η μνήμη μας, ξάφνου οξυμένη,
εξετάζει,
ροκανίζει λέξεις ευγενικές,
ανείπωτες,
μονοπάτια υποσχόμενα
που δεν ακολουθήθηκαν.

Όταν τα Εξαίσια Δέντρα Πέφτουν

Maya Angelou

Τα εξαίσια πλάσματα πεθαίνουν και
η πραγματικότητά μας, δέσμια σε
εκείνα, μας εγκαταλείπει.

Οι ψυχές μας,
εξαρτημένες από τη
φροντίδα τους,
τώρα συρρικνώνονται, ζαρώνουν.

Το μυαλό μας, σχηματισμένο
και εμπνευσμένο από τη
λάμψη τους,
μας εγκαταλείπει.

Δεν τρελαθήκαμε τόσο
όσο εξαναγκαστήκαμε στην ανείπωτη άγνοια
σκοτεινών, κρύων
σπηλαίων.

Κι όταν τα εξαίσια πλάσματα πεθαίνουν,
μετά από λίγο λουλουδιάζει η ειρήνη,
αργά και πάντοτε
ακανόνιστα. Ο χώρος γεμίζει
με κάποια
κατευναστική ηλεκτρική δόνηση.

Οι αισθήσεις μας, αποκατεστημένες, άρα ποτέ
ξανά ίδιες, μας ψιθυρίζουν.

Εκείνοι υπήρξαν. Εκείνοι υπήρξαν.
Εμείς μπορούμε να είμαστε. Να είμαστε και να είμαστε
καλύτεροι. Γιατί εκείνοι υπήρξαν.

Στα μαύρα δάση του Blackwater

Mary Oliver

Κοίτα, τα δέντρα
μετατρέπουν
τα ίδια τους τα σώματα
σε κολόνες
φωτός,
εκλύουν το πλούσιο
άρωμα της κανέλας
και της ολοκλήρωσης,
οι μακριές φλόγες
των καλαμιών
εκρήγνυνται και παρασύρονται μακριά
πάνω από τους γαλάζιους ώμους
των λιμνών,
και κάθε λίμνη,
ό,τι κι αν είναι το
όνομά της, είναι
ανώνυμη τώρα.

Κάθε χρόνο
ό,τι κι αν έχω μάθει
στη ζωή μου
με οδηγεί πίσω σε αυτό: τις φωτιές
και το μαύρο ποτάμι της απώλειας
του οποίου η άλλη πλευρά
είναι η σωτηρία,
το νόημα της οποίας
κανένας μας δεν θα μάθει ποτέ.

Για να ζήσεις σε αυτόν τον κόσμο
πρέπει να μπορείς
να κάνεις τρία πράγματα:
να αγαπάς ό,τι είναι θνητό,
να το κρατάς
μέσα σου γνωρίζοντας
ότι η ίδια σου η ζωή εξαρτάται από αυτό·
και, όταν έρθει η ώρα να το αφήσεις,
να το αφήσεις.

Το Παντοτινό μου Ζωάκι

Susanne Taylor

Κάτι λείπει πια απ' το σπίτι μου,
κι η απουσία του είναι παντού.
Τη νιώθω μέσα στη μέρα,
τη νιώθω στη σιωπή της νύχτας.

Ξέρω πως χρειάζεται χρόνος
ώσπου η καρδιά να βρει ξανά τον ρυθμό της.
Μα τώρα χρειάζομαι να πενθήσω,
να αφήσω τον πόνο να περάσει μέσα μου.

Κι αν κάποιοι πουν
«ήταν μόνο ένα κατοικίδιο»,
εγώ ξέρω την αλήθεια:
έχασα έναν φίλο.

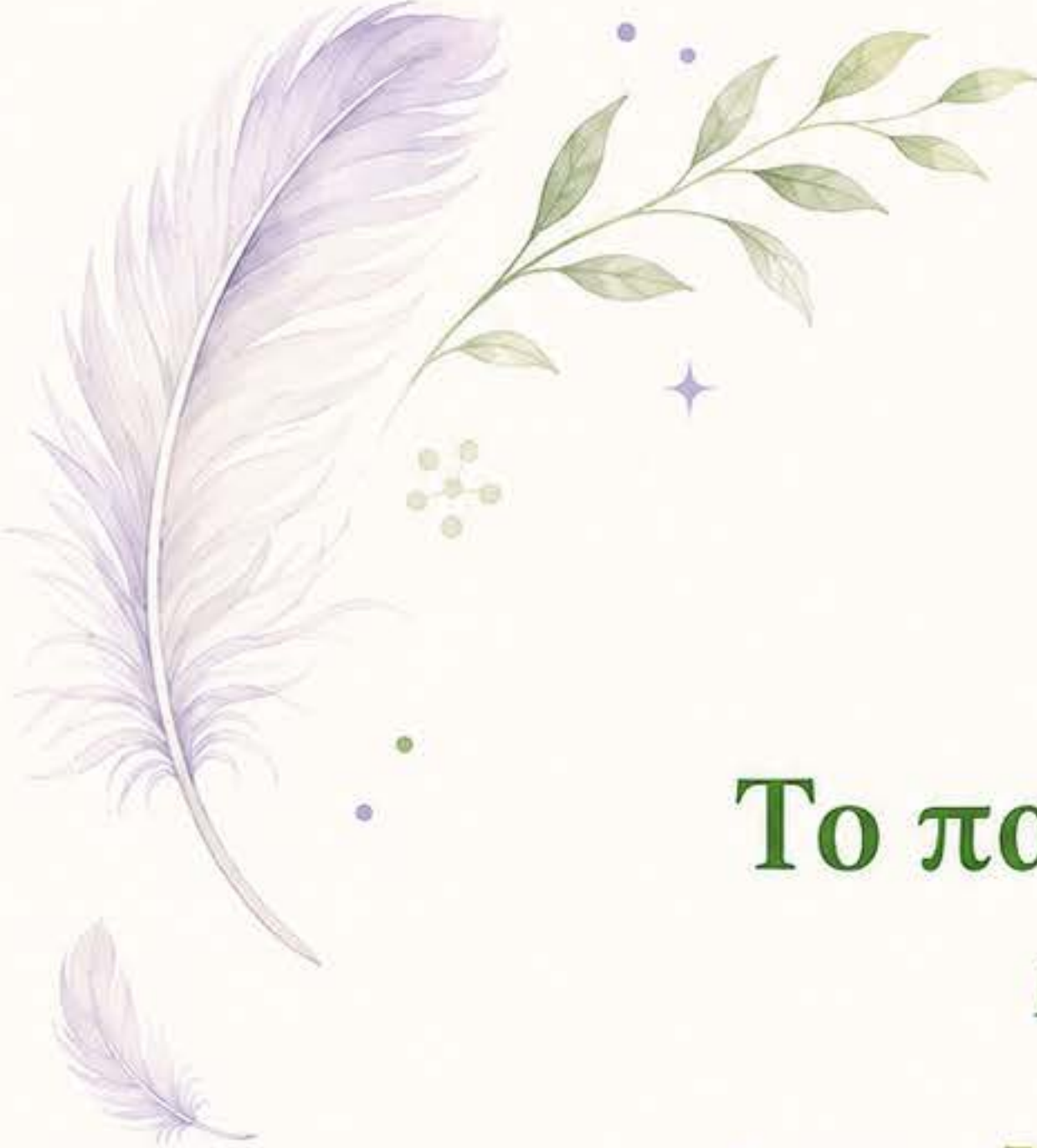
Έφερες γέλιο στο σπίτι μου,
ζεστασιά στις μέρες μου
και μια ήσυχη συντροφιά
στις χαρές και στις δυσκολίες.

Ήσουν σύντροφος, φίλος,
μια παρουσία που μπορούσα να εμπιστευτώ.
Και όσο κι αν αλλάζουν οι μέρες,
δεν θα σε ξεχάσω.

Θα έχεις πάντα τη δική σου θέση
μέσα στην καρδιά μου.

Γλυκό μου ζωάκι,
δικό μου για πάντα.

Το παράθυρο

Rumi

Το σώμα σου είναι μακριά μου
αλλά υπάρχει ένα παράθυρο ανοιχτό
από την καρδιά μου στη δική σου.

Από αυτό το παράθυρο, σαν το φεγγάρι,
συνεχίζω να στέλνω νέα κρυφά.

Χωρισμός

William Stanley Merwin

Η απουσία σου με διαπέρασε
σαν κλωστή μέσα από βελόνα.
Ό,τι κι αν κάνω
είναι ραμμένο με το χρώμα της.

